

נזיר ז

עניין: יומי לא מפסקי מהדדי

חוסן רב

ז ע"א בגמ' שאני שערות כו' גבי יומי נמי הא כתיב ויהי ערב ויהי בקר יום אחד כו' ע"כ. הכוונה לפ"ד דמדשינה הכתוב לכתוב בזה יום אחד במספר בודד המונה את הדברים הגמנים בפ"ע בני הבחנה

הקדם והמתאחר בהם ול"א יום ראשון במספר סדורי ה"ה מספר מלטרף המונה את הדברים בסדור קדומה ואחור כמו שכתוב בשאר הימים שני שלישי רביעי וכמו שדקדק בפרש"י על אחר. ע"כ להורות נתן בזה כי הימים מובדלים הם זמ"ז ויש טעה שאינה לא יום ולא לילה ה"ה הזמן שמסקיפת החמה שאז כלה גבול היום הקודם עד לה"כ שהוא זמן התחלת היום שלאחריו. ומשני לעולם לא מפסקי מהדדי וברגע כלות היום האחד יחל היום הבא אחריו. ומשכ"כ יום אחד ללמד ילא כי היום הולך אחר הלילה והערב והבקר שניהם יחדו יום אחד שלם ה"ה מעת לית וכמ"ס במתני' דחולין ספ"ה ע"ש וד"ז לא ה"י נשמע אלו. אמר ראשון. דאז ודאי דהיתה הכוונה דה"י ערב גם ה"י בקר של יום ראשון וכפ"י. הראב"ע :

תפארת ציון

הא כתיב ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד, יסודו של המקשן הוא ממה שאמר הכתוב יום אחד ולא אמר יום ראשון דלפי מספר הימים שאמר הכתוב אח"כ שני שלישי הוה להכתוב לומר יום ראשון [ע"יין בב"ר סוף פ"ב] לכן היה סבר המקשה דכוונת הכתוב להודיע בזה שכל יום הוא מופרד מחבירו [היינו שיש רגע אחת בין כל יום ויום שאינו לא יום ולא לילה והיא מפורדת יום העבר מיום הבא] שע"כ שייך לקרא את יום הראשון בשם אחד על שאין לו התחברות עם היום השני וממנו אנו יודעים על כל הימים והשיב התרצן דלא

יש שום זמן מפסיק בין הימים [ע"יין בשבת ל"ה בדבר כ"י השמשות] ומה דאמר הכתוב יום אחד הוא להודיע דיכסא ולילה חד יומא הוא והוא דאם היה הכתוב אומר יום ראשון היה אפשר לומר דכוונת הכתוב על הבוקר הסמיך ליה דהבוקר היינו היום בלבד נקרא בשם יום ראשון וכן כל יום ויום אין תואר יום אלא על היום בלבד שע"כ היה אפשר לטעות ולומר על כל המצוות התלויות בימים כמו שבת ויו"ט שאין מצותן אלא ביום בלבד. לכו אמר הכתוב יום אחד להורות דהלילה עם היום נקראים בשם יום אחד דתואר אחד מורה לעשות אחדות מדבריה הנראים כמופרדים [שעל זה אם אומרים ה' אליקינו ה' אחד פ"י דהן ההנהגה של רחמים המתואר בשם ה' והי ההנהגה של מדת הדין המתואר בשם אלקים דנראים ח"ו כמופרדים הוא הכל ה' אחד דכבודו ב"ה יסר כל ההנהגות ממקור הרחמים] לומר דערב ובוקר הוא יום אחד :

לשם ספר הדע"ה חלק ב' דרוש עץ הדעת פי"ג

חוסן ט"ז ע"י ר' יחזקאל הרטמן
לילה והוא כולו קודש גמור. אך דע כי העיקר הוא שכל שיעור בן השמשות הנה שניהם משמשים. ומה שאמרו רז"ל שבת ל"ד ב'. ספק מן היום ומן הלילה ספק כולו מן היום ספק כולו מן הלילה. הכוונה הוא על כל אופיה השעה ששניהם משמשים. האך שאנו חושבים אותו. משום שהרי אין בו שליטה גמורה לכ"א. ולכן אמרו שם. כי מטילין אותו לחומר שני ימים. כי כל שיעור דבין השמשות הנה שניהם משמשים. והכ"ד שעות

בראשית רבה פרשה י, ט

מִשְׁתַּחֲשָׁף. אָמַר ר' שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּשָׁר וְדָם שְׁאִינֵנו יוֹדֵעַ לֹא עֲתִיו וְלֹא רְגָעִיו וְלֹא שְׁעוֹתָיו הוּא מוֹסִיף מַחֵל עַל הַקֹּדֶשׁ, אֲבָל הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהוּא יוֹדֵעַ רְגָעִיו וְעֲתִיו וְשְׁעוֹתָיו נִכְנָס בּוֹ בְּחוּט הַשְּׁעָרָה. גְּנִיבָא וְרַבְּנָן,